

2020. június 25. Budapest

Beszélgetések az Eucharisziáról szerzetesekkel

„Életünk jelenlét az Isten számára és jelenlét az emberek számára.”

Tizedik és egyben utolsó beszélgetőtársam Barbai Kornélia, Nelli kistestvér volt, aki a Jézus Kistestvérei Női Szerzetes Közösség tagja.

A szerzetesközösség alapítóinak életében milyen szerepet játszott az Eucharisztia?

Nagy öröm ért minket május 26-án, mert Ferenc pápa aláírta az alapítónknak boldog Charles de Foucauld-nak tulajdonított csodás gyógyulás okmányát, így megnyílt az út a szentté avatásra. Charles testvér ‘búzamag élete’ és erőszak általi halála (1916.dec.1. Tamanrasset) nem tette lehetővé, hogy társai legyenek. Csak 20 évvel a halála után alakultak sorra a szerzetesi-, laikus- és papi közösségek szerte a világon, melynek mi vagyunk az egyik hajtása: Jézus Kistestvérei Női Szerzetes Közösség (1939. Algéria).

Charles testvér megtérése után a Szentföldre ment és Názáretben a klarissza nővéreknél lett ‘mindenes’. Közben elmélkedéseket írt az Evangéliumról és hosszú órákat töltött éjjel-nappal a szentségi Jézus lábainál. A názáreti Jézus rabul ejtette, és életmódja az Ő utánzása lett. Mikor pappá szentelése szóba került, csak azért fogadta el, hogy „az isteni lakomát a legszegényebbeknek, a legelhagyatottabb lelkeknek” felkínálja. 1901-ben, pappá szentelése után Algériába, a Szaharába ment.

„A legnagyobb jó az, hogy itt tartózkodásommal lehetővé teszem a Szentségi Jézus jelenlétét közöttük... Legalább egyetlen ember van itt, aki imádja és engeszteli Jézust.”

„Az én művem itt (...) az előkészítés, az ugartörés munkája. Mindenekelőtt az, hogy közéjük vigyem Jézust, Jézust az Oltáriszentségben, Jézust a Szent Áldozatban. Aztán, hogy körükben felhangozzék a Szent Egyház imája, bármily nyomorult legyen is az, aki felajánlja. Aztán meg kell mutatnunk (...), hogy hiszünk, szeretünk és remélünk. Végül bizalommal és barátsággal kell eltöltenünk a lelkeket.”

Volt idő, hogy egyedül nem mutathatott be szentmisét az akkori szabályok szerint, de szegényes lakhelyén az Oltáriszentségben jelen levő Jézussal élt: *”A názáreti házban vagyok, Mária és József között, odasimulva, mint egy kis testvér a bátyjához, Jézushoz, aki éjjel és nappal jelen van a Szent Ostyában.”*

Halálakor, melyet egy szenuszi fiatal fegyvere okozott, mellette a homokban megtalálták a szentségtartóját is az Oltáriszentséggel.

Magdeleine kistestvér, 1939-ben, Algériában alapítja meg Testvériségünket, létrehozva ezzel a szerzetesi élet új formáját: a világban megélt szemlélődő életet. Ezt írja nekünk: *”Az Eucharisziában Jézus jelenléte elválaszthatatlan a testvéreiben, különösen a legkisebbekben való jelenléttől. Ez a felismerés, amely mélyen felforgatta Charles testvér életét, mélységesen meghatározza a Kistestvérek életét is. Az eucharisztikus áldozatban való részvétel és az Eucharisziában jelen levő Jézus imádása küldetésük alappillérei. Ezek az Úrral való találkozások szemlélődő tekintetet alakítanak ki bennük, amely lassan képessé teszi őket arra, hogy úgy szeressenek, „mint ahogyan Jézus szeret” (Szabályzat).*

A közösség hétköznapi életében milyen szerepet játszik?

Nagy ajándék, hogy bármilyen kicsi testvériségben élünk is, (lakás, lakókocsi stb.) a kápolnában jelen van az Oltáriszentség. Ide jövünk össze a közösségi és egyéni imára, és naponta legalább egy óra szentségimádásra. Igyekszünk hetente egy órát éjszaka is az Úrral tölteni. A szentmisével együtt ez adja a gerincét napjainknak, mely a testvéri életünkben, a munkában, a szomszédokkal és más emberi kapcsolatokban váltódik ‘aprópénzre’.

Önök van-e személyes, belső élménye az Eucharisziával kapcsolatban?

A Covid-19 világjárvány, melyben mi szerzetesek ‘másképpen’ vagyunk jelen a ‘frontvonalon’, megállásra kényszerít és lehetőséget ad, hogy átgondoljuk eucharisztikus életünket. Azért használom ezt a kifejezést ‘másképpen a frontvonalon’ mert nemrég még a Szent László Kórházban dolgoztam és volt munkatársaim most igazán a frontvonalon küzdenek. 2018 novembere óta nyugdíjban vagyok.

Mikor kinyitom a tabernákulumot (szentségházat), ez az Ige jut rögtön az eszembe: „A kenyér, amelyet adok, a testem a világ életéért.” (Jn 6,51) Jézusnak ebbe az imájába kapcsolódom bele az életfelajánlásom által. A gyermek bizalmával vagyok előtte és kérem, hogy akarata bennem és minden teremtményében beteljesüljön. Nemcsak az embereket, de az egész teremtett világot is Isten elé viszem és kérem őt, hogy alakítson ki bennem egy szemlélődő tekintetet, mely az Ő szemével enged látni. Magamtól erre képtelen vagyok. Adom a

jelenlétemet, hűségemet és gyengeségeimet... Számomra az ima lényegében élet. Közbenjáróként így vagyok jelen a 'frontvonalon'.

Szerzetesként közösségben élnek. Segít az eucharisztikus lelkület a közösségi életben is?

Jézus egyazon hívása egyesít minket kistestvéreket, és közös misszióra kötelez, tehát a közösségben élés lényeges része küldetésünknek. A közösségi létben való kitartás mindegyikünk számára a növekedés, az igazság és az alázat útja. Nélkülözhetetlen alkalmak, amikor Isten és a közösség tekintete elé helyezzük életünket, mindennapi nehézségeinket és örömeinket. Az Úr irgalmának megtapasztalása és a szemlélődő imádság növeli bennünk a kölcsönös bizalmat, elfogadást és szeretetet.

Ön személy szerint mit gondol a NEK-ről? És hogyan kapcsolódnak rendi szinten hozzá?

A NEK kapcsán nagypapám jut az eszembe, aki egy kis Veszprém megyei faluból, Külsővatról eljutott 1938-ban Budapestre, és életre szóló élményként mesélt nekünk a Kongresszusról. Nagy belső megújulás lehetőségét látom benne a magam és a magyar Egyház számára. Én + Jézus és az ő Szentlelke új lendületet adhat az életemnek és a tanúságtételelemnek. Charles testvér mondja: *"Minden kereszténynek apostolnak kell lennie; ez nem tanács, ez parancs, ez a szeretet parancsa", és hogy az „életünkkel kiáltsuk az Evangéliumot.”* Mivel testvériségünk nemzetközi, több kistestvért és barátot is várunk más országokból. Az aktív részvétel mellett egy egész éjszakán át tartó szentségimádást ajánlunk fel a NEK „sikeréért”.

Ezt a hozzáállást Önöknél hallottam: Ha imádkozol és valaki csenget az ajtón, hagyd ott Krisztust, hogy ajtót nyiss Krisztusnak.

A mindennapokban a sok teendő, dolog, a hírek, események szétszórnak minket. Eközben kell megteremtünk és megőriznünk a külső – belső csendet és összeszedettséget. Nem könnyű vállalkozás. Talán Charles testvér idejében, a Szaharában, kevesebb külső zavaró tényező volt... Ezért rendszeresen elmegyünk ún. 'sivatagi napokra', hogy egyedül lehessünk az Egyetlennel és újult erővel térjünk vissza testvéreink szolgálatára. Ezzel együtt ma is igaz, hogy életünk jelenlét az Isten számára és jelenlét az emberek számára.

Mészáros Anett / MSZKI

Fotók: A budapesti testvériség kápolnája; A vasadi kápolna kívülről, belülről; A kápolna hátsó falán látható secco – jelenet Charles de Foucauld életéből – Pethő Anikó és Páljános Erzsébet festőművészek alkotása. A festményen Károly testvér azon személyek körében látható, akik nagy hatással voltak életére.

